

مرحله اول یعنی مرحله ثبوت، در پنج گفتار بحث می شود:
اول: ذات خداوند متعال را هیچ مخلوقی نمی تواند درک کند.
دوم: معرف ذات خداوند متعال خود اوست.

سوم: حق تعالی ذات مقدس خود را در عالم سابق (ذر) به خلق معرفی فرموده است.
چهارم: خداوند متعال در این عالم نیز ذات مقدس خود را برای گروهی معرفی می فرماید.
پنجم: وظیفه انبیاء و اوصیای آنها - سلام الله علیهم أجمعین - در باب خداشناسی چیست؟
مرحله دوم یعنی مرحله اثبات، در دو گفتار بحث می شود:
اول: استدلال به غیر جدال.
دوم: استدلال به جدال است.

باب دوم: نبی شناسی
ایشان در این کتاب نبی شناسی را در دو گفتار نبوت عامه و نبوت خاصه مطرح می کنند. در
اول از اصل نیاز و ضرورت نبی برای جامعه انسانی بحث می شود و در دوم به اثبات نبوت
حضرت محمد بن عبدالله (ص) می پردازند.

باب سوم: امام شناسی
امام شناسی در سه بحث می شود:
در اول به اصل ضرورت نیاز بشر به امام پرداخته می شود.
در دوم در مورد این مطلب بحث می شود که وظیفه و حق تعیین امام به چه کسی تعلق دارد
و در اختیار کیست؟
در سوم بحث می شود که کسی که حق و اختیار نصب امام را دارد، چه کسی را برای این
منصب انتخاب کرده است.

باب چهارم: معادشناسی
معادشناسی در یک مقدمه و دو قسمت بحث می شود:

مقدمه حاوی ۱۲ مبحث است که به ترتیب به این مباحث می پردازد:

- ۱- فاعلیت حق تعالی.
- ۲- علت غایی ایجاد.
- ۳- حدوث و قدم آفرینش.
- ۴- شناخت مخلوق اول.
- ۵- هیولی و صورت.
- ۶- نحوه حصول کثرت در آفرینش.
- ۷- خودشناسی.
- ۸- سبقت آفرینش ارواح بر ابدان.
- ۹- علم شناسی.
- ۱۰- عقل شناسی.
- ۱۱- نحوه صدور افعال از بشر.
- ۱۲- مسأله بداء.

ایشان در دو گفتار به اثبات اصل معاد و سپس به کیفیت و چگونگی معاد می پردازند. ایشان بعد از اینکه سخنان نحله های مختلف فکری در مورد معاد را ذکر می کنند در پایان معادی که از قرآن و روایات استفاده می شود را بیان کرده و به شبهات آن پاسخ می دهند.